

at Venstres ordfører kan redegøre for os, hvorfor der er den forskel: at uddannelsesinstitutionerne skal opgøre det, men hvorfor regeringen ikke tør sætte et klart tal for antallet af unge, der skal gennemføre en ungdomsuddannelse, hvis målsætningen skal opfyldes?

Så hører vi enormt meget om fleksibilitet og kvalitet i uddannelsessystemet, men kan ordførelsen ikke bekræfte, at hele argumentationen bag bl.a. slagtingen af daghøjskoler, nedlæggelsen af den fri ungdomsuddannelse og den kraftige forhøjelse af brugerbetalingen for folkeoplysning, altså aftenskolerne, er, at man bl.a. skal have gennemført sit skattestop. Det har jo ikke noget som helst at gøre med, at man vurderer kvalitet og indhold og sætter kvaliteten højt. Det har simpelt hen noget at gøre med, at man af hensyn til bl.a. sit skattestop bare skal finde kroner og øre. Ingen kvalitet, ingen fleksibilitet.

Formanden:

Fru Bodil Kornbek, og derefter er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil, da hr. Carsten Hansen frafalder.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Nu skal ret være ret, og jeg vil gerne sige fru Gitte Lillelund Bech tak, for jeg blev gjort opmærksom på, at jeg ikke havde hørt, hvad hun sagde, nemlig at alle unge skal have en uddannelse, og efterfølgende blev der endelig sat tal på. Det skal være 100 pct., og det synes jeg er en rigtig god målsætning.

Men nu er det jo ikke nok bare at have en målsætning. Der skal også være nogle midler, for at man kan nå målet, og derfor kan det undre mig, at Venstre fjerner nogle midler. Man nedlægger den fri ungdomsuddannelse, man skærer på midlerne andre steder, man taler om fleksibilitet, og man taler om vejledning, men der ligger jo ikke nogen konkrete bud.

Man vil have et fleksibelt system, men så må jeg spørge: Hvilken fleksibilitet? Det er jo sådan, som fru Marianne Jelved har påpeget, at den fri ungdomsuddannelse netop kom på baggrund af, at disse unge ikke kunne passes ind, og der er jo ikke noget, der ændrer sig på det område.

Og vedrørende vejledningen: Fint, lad os endelig få nogle planer for vejledning, nogle konkrete bud. Vi ser gerne i Kristeligt Folkeparti, at skolevejledningen i folkeskolen bliver opkvalificeret, og at det bliver et krav, at man skal have en skolevejlederuddannelse.

Vi går gerne med i arbejdet, men at nedlægge noget, inden man er kommet med nogle konkrete bud på, hvad man kan gøre for at opfylde en målsætning på 100 pct., synes jeg er en farlig vej at gå.

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg noterer mig, at Venstres ordfører venter med at svare på mine spørgsmål, til jeg ikke har flere korte bemærkninger og derfor ikke kan tage til genmæle. Det siger måske lidt om kvaliteten af de svar, Venstre har tænkt sig at komme med, hvis de ikke tåler, at man kan tage til genmæle.

Jeg spurgte for det første: Hvad er mest relevant: 2 års musikuddannelse eller 3 års gymnasieskolegang som udgangspunkt for at komme ind på musikkonservatoriet? Jeg spurgte også, hvorvidt denne fleksibilitet ikke skulle skabes, før man nedlagde den fri ungdomsuddannelse, i stedet for at tage de unge som gidsler.

Så vil jeg stille et tredje spørgsmål, og det er om den vejledningsindsats, der tales så meget om. Nu har vi jo den gruppe, som bliver skubbet uden for uddannelsessystemet, på programmet i dag, og når der bliver snakket så pænt om vejledning, vil jeg gerne spørge regeringen, hvordan det kan være, at man skærer 500 mio. kr. i uddannelses- og vejledningsforløb for arbejdsløse. Det hænger jo ikke sammen med, at fru Gitte Lillelund Bech siger, at man ønsker at satse på vejledning og skabe den vejledning, der fandtes i den fri ungdomsuddannelse, på arbejdsmarkedet. Hvorfor skærer man så 500 mio. kr. i vejledningen?

Kl. 11.00

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech. Derefter er det hr. Frank Jensen, hr. Aage Frandsen og fru Marianne Jelved. Og det er for alles vedkommende sidste omgang.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Med hensyn til hr. Thomas Adelskovs spørgsmål omkring det her med at bedømme ud fra tal, så har vi fra Venstres side aldrig nogen sendt lagt skjul på, at når vi taler om åbenhed og synlighed, eksempelvis om offentliggørelse af karakterer, for det var det eksempel, som hr. Tho-